

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Parochorum, Sive Institutiones & Praxes Tum Vitæ, tum Officii Pastoralis

Musart, Charles

Monachii, 1654

Capvt II. Humilitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41616

CAPVT II.

Sit humilis.

NVM: I.

*In animarum Pastore humilitas in-
primis necessaria.*

VEstes, quibus Mosaici Sacerdo-
tes induebantur, varii erant
coloris, tunica verò, quæ superindu-
cebatur, ad talos vsque prominebat:
vt ex vestitu intelligerent, à se pro-
priè requiri omnem iustitiam, id est,
omnium virtutum inter se complexa-
rum vario, eoque pulcherrimo orna-
tu animi præstantem. Quod multò
magis ad nouæ legis Sacerdotes, mul-
tò etiam maximè ad eos, qui in ani-
marum curâ aliis præsunt, traduci
debet. Sed tamen sunt in amplissimo
illo virtutum numero nonnullæ, quæ
ob singularem causam in pastorali
munere præ reliquis desiderantur,
atq; inprimis eximia quædam Humi-
litas,

litas virtus ceterarum parens, altrix, custos. Primò enim cùm Christi gregem pascere de se munus sit præclarum, atq; eminens; nihil pronius est, quàm animum plus æquo efferri, nisi Humilitas intra modum hominem, contineat, quare magnos monet Scriptura: *Quantò maiores, humilia te in omnibus.* Præterea cùm hic honos onus sit admodum graue, humanisque viribus impar, & periculosum, præsertim adhuc inexpertis, exquirendus est singularis Dei fauor, quo pares animi, virésque suppeditentur: atqui ex sacris literis, & plurimis historiis constat, nihil ita ad id conferre, atque egregiam animi demissionem: ideo idem Sapiens, cùm monuisset: *Humilia te in omnibus,* subiunxit, *& coram Deo inuenies gratiam;* mirum enim quantum suprema illa Maiestas consentiat humilibus, & contrà superbis resistat. Contuere vno quasi aspectu omnem præteritorum temporum histori-

storiā reperies DEVM hunc semper lusum in orbe terrarum lusisse;

Exaltare humiles, & debellare superbos.

Sint instar omnium duo pastores Saul, David: ille, quòd superbè egisset, regno, & vitâ excidit: hic, quòd paruulus esset in oculis suis, caput in tribubus Israël effectus est: quanquam nihil opus veteribus exemplis, abundamus eorum partim, qui cùm se demissè in curâ animarum gessissent, ad summos Ecclesiasticorum honorum gradus euecti sunt, partim, qui ex humili nonnunquam loco ad sublime animarum regimen elati, quòd se insolentiùs efferrent, eò grauiori casu DEO ultore corruerint, quò altiùs conscenderant.

N V M: II.

De Modestia.

Humilitatis filia, aut cognata est Modestia, cuius enim animo insederit humilitas, modestiam mox parit,

parit, aut secum adgignit, eaque æquè excellere oportet animarum Curatorum. Cernitur autem Modestia in externâ, eaque decenti totius corporis compositione, in moderato vestitu, ac victu, & in rerum necessariorum, apparatu minimè sumptuoso. Perridiculi sanè pastores animarum essent, qui crines capitis in suggestum attollerent, calamistro in cirros comerent, infra auriculas promitterent, frontem caperarent, erigerent supercilia, oculis sagittarent, inflarent genas, nasum corrugarent, labia premerent, barbam mustacijs infamarent, idque nonnunquam cum periculosâ sacri calicis sumptione: verba infringere, & ad aulicismum formarent, manus jactarent, incessum ad modulos componerent, calceos fenestratos, tibialia serica, vndulatam supra modum vestem, & nitentem circumferrent, & ostentarent, quid magis insolens, & quid inconcinnius istâ concin-

nitate in Clerico? Igitur vestis sit munda, sed absit fastus, & luxus, siue in materiâ, siue in modo vestiendi: sit domus nitida, sed absit nimius aut sumptus, aut splendor. Dignitas sit in coronâ detonsi capitis, & decenti habitu clericali: nam hæc Sacerdotii insignia sine causâ negligere, sunt, qui damnent culpæ grauioris: præsertim vbi id foret scandalosum. Quo in genere facilè etiam offenderes, si absq; veste clericali vel domi, vel foris ab aliis deprehendaris.

NVM: III.

De Mansuetudine, & Patientiâ.

Iam S. Bernardus mansuetudinem humilitatis collectaneam appellauit: itaq; vt humilem, ita te modestum ad omnes esse oportet. Consistit autem mansuetudo præsertim in moderandis motibus iracundiæ: vt nihil ore, gestu, facto iracundè agatur, ne quid implacidè, aut duriter,

ne

ne quidem cum iis, qui conditione viles sunt, aut bilem mouent. Itaque dentes neminem mordeant, caninum hoc est; lingua nullum virulenter pungat, istud serpentinum: hominis est sermone vti humano, moribusque commodis, etiam in homines agrestes, & nonnihil feros.

Atq; hinc porro necessaria est patientia, quam mansuetudini naturaliter esse coniunctam S. Basilius dixit: cum enim patientiæ inter cetera officium sit, inter res aduersas, & nonnunquam duras, atque acerbis frenare animum, ne in verba iracundiæ prorumpat: immitius, atq; impetuosius ages; nisi patientia retineat: atque hoc tandem pastoritium est, vita scilicet laboriosa, & multorum incommodorum patiens. Vide hinc tu mihi breuiter velut in speculo ouiculam: animal hoc quidem timidum est, atque fugitium: sed tamen docile, & sequax; nam si pastorem nanciscatur humilem, modestum,

stum, mansuetum, patientem, regi se,
 & quocunque duci sinet. at si super-
 bum, insolentem, durum, impatien-
 tem; aut fugiet è grege; aut tractari
 refugiet. Ita te amabit populus, &
 facilè sequetur, si demissione animi,
 modestiâ, mansuetudine, patientiâ
 præditum videt: si verò elatum, si
 immodestum, si immansuetum, si im-
 patientem, odit, horret, neque patitur.
 Verùm de his commodiùs, & paulò
 fusiùs, cùm in tert. part. de modo
 conuersandi agetur.

C A P V T III.

Sit liberalis.

NVM: I.

Turpitude Auaritie.

Est hoc vitium non modò illibe-
 rale; sed planè inhumanum; de-
 nique multorum capitum, capitalium,
 inquam, scelerum Hydra: A Sapien-
 te pridem dictum: *Nihil est iniquius,*
quàm